

Gledališče

**The Tiger Lillies, Julian Crouch,
Phelim McDermott:
Peter Kušter
SNG Nova Gorica**

★★★★★

Na uvodno vprašanje mojstra ceremonije, »kakšne vse pošasti ždi-
jo v grobnočrni kleti uma našega,
da v njih mesečini vzniknejo mi-
sli in jamejo razkazovati svoje zle
moči?«, goriška postavitev bizarne
operete *Peter Kušter* odgovarja v
vseh izvedbenih in spektakelskih
elementih nenavadno ubrano,
duhovito in vizualno domisel-
no. Zgodbo o strašnih mulčkih,
na koncu songa mrtvih vseh do
zadnjega, o dojenčkih piromanih,
navihankah z megaškarjami, ki
strižejo palce sesajočim, prikazni
iz mračnega dela spektra, kot bi
pobegnile iz kakšne od grozovi-
tih risank Tima Burtona, songe
o neprevidnih in tudi naravnost
zlih otrocih ter strahotah in stra-
hovich, ki jih napadajo na vsakem
koraku, so angleški ustvarjalci
povzeli po otroškem avtorju iz 19.
stoletja Heinrichu Hoffmannu.
Vse to so nadgradili z nekaj non-
sensa ter izrazito črnega gotskega
in obešenjaškega humorja, skupi-
na The Tiger Lillies pa je zadevo
uglasbila. Gre torej za delo, ki je
manj poljudno in odprto kot obi-
čajno gledališko besedilo, saj ga
zamejuje tudi glasba in nekoliko
vizualna podoba izvorno sode-
lujočega benda, v katerem imajo
klovnovsko pobeljene obraze
in ofucane kostume v dicken-
sovskem stilu ter viktorijansko
ikonografijo.
Uprizoritev obskurne operete,
bizarnega muzikala in arhaizira-

OCENJUJEMO

ne otroške grozljivke, ki se nedvo-
mno napaja pri Brechtovi *Beraški
operi* in še čem, je po kongeni-
alnem in nekoliko patiniranem
prevodu Andreja Rozmana - Roze
režirala Ivana Djilas, pri tem pa
do konca izkoristila potenciale
ustvarjalcev. Kostumografija
Jelene Proković je postarana in
se spogleduje z imaginarijem
brechtovskih oper, scenografija
Barbare Stupica se poigrava z vik-
torijanskim modelom gledališke
iluzije, postavi oder na (malem)
odru in zraven izrablja takratne
efekte, recimo za valovanje vodne
gladine. Izvajalci so odlični, s
Kristijanom Gučkom na čelu; on
v uvodnem prizoru nastavi svoj
falzet in je mračni, na Shakespe-
ara udarjeni Mojster ceremonije
in voditelj šova spak. Vse odigra z
naprej potisnjeno glavo na želva-
sto iztegnjenem vratu, vendar so
vsi pevci - izvajalci - animatorji
brez izjeme imenitni, ne samo v
pevskih točkah, enako učinkoviti
so pri animaciji: mentor je bil

Brane Vižintin in animacija roč-
nih lutk ali lutk na palici je dobro
zamišljena, mestoma čarobna in
očarljiva, predvsem pa inovativna
in dobro izvedena. Tudi glasbeni-
ki, Joži Šalej, Boštjan Narat in Blaž
Celarec, ga hudo dobro lomijo, ne
samo z inštrumenti, tudi z grima-
sami in gibalnimi intervencijami,
to so prave vloge s pomenljivim
pogledovanjem in predvsem
Celarec ima tudi imeniten impro-
nastop, v katerem davi in stiska
gumijaste kure in pretepa tolkala,
neustavljivo, kot bi šlo za poredne
otročiče, zabavno in duhovito,
ob tem pa, kar velja tudi za petje
igralske ekipe in njihove discipli-
nirano izvedene nastope, izved-
beno inovativno in neoporečno.
Predstava, ki ji nič ne manjka,
upamo, da niti odraščajniške in
odrasle publike ne. Če bi jo hoteli
pohvaliti v njenem mračnem in
sprevrženem registru, bi morali
citirati kaj v stilu *zdravje od srca
do jeter / ti uniči Kušter Peter*.

MATEJ BOGATAJ

